

[Tinning]

Begrundelse

I december 1984 gav ministeren folketinget en redegørelse om erfaringerne med den hidtidige administration af arbejdsskadeforsikringsloven og skrev bl.a.:

»Når talen er om erhvervssygdomme eller formodede erhvervssygdomme, har læger og tandlæger pligt til at anmelde tilfælde, de får kendskab til under udøvelsen af deres gerning.«

Det er desværre en kendsgerning, at læger og tandlæger ikke gør deres pligt. Søndag den 31. marts blev det i TV-programmet Søndagsavisen skønnet, at det kun er ca. 25 pct. af de faktiske erhvervssygdomme eller formodede erhvervssygdomme, der overhovedet bliver anmeldt. Her er der endda tale om et meget positivt skøn.

Da folketinget i oktober 1984 debatterede de mange problemer omkring administrationen af arbejdsskadeforsikringsloven, udtalte ministeren uhyre megen velvilje med hensyn til at få løst en række af de eksisterende problemer.

Ministeren må nu omsætte denne velvilje i praktisk handling.

Gennemførelsen af det ovenfor nævnte fælles anmeldesystem for erhvervssygdomme blev i 1982 af den daværende regering udskudt indtil videre, bl.a. som følge af kravet om en meget væsentlig udvidelse af sikringsstyrelsens ressourcer. Styrelsen har imidlertid over for mig oplyst, at der på grund af administrative omlægninger, indførelsen af EDB m.v. nu skulle være basis for at gå videre med planerne.

Jeg har derfor anmodet styrelsen om at genoptage forhandlingerne med arbejdstilsynet om en mulig gennemførelse af det fælles anmeldesystem. Forhandlingerne er allerede indledt, og fører de til det forventede resultat, kan der i forbindelse med den endelige etablering af systemet tænkes opnået en endnu højere grad af sikkerhed for, at de tilfælde af erhvervssygdomme, der bør anmeldes, også bliver anmeldt. Denne formodning bygger imidlertid ikke på en forventning om en stærk stigning i antallet af anmeldelser, men snarere på den sikkerhed, der vil kunne opnås gennem en forbedring af det statistiske materiale om arbejdsbetingede lidelsers opståen og udbredelse.

Spm. nr. S 977

Til *undervisningsministeren* (2/4 85) af:

Tinning (VS):

»Hvordan vil ministeren sikre, at den planlagte omfattende reform af de humanistiske kandidatuddannelser kan finde sted på et forsvarligt grundlag, når der kun er afsat to måneder til denne omlægning?«

Begrundelse

Ændringerne af den såkaldte humanistbekendtgørelse har ganske vist været forhandlet mellem direktoratet for de videregående uddannelser (DVU) og landets humanistiske fakulteter i mere end to år. Men på det seneste har ministerens fremfærd i høj grad mindet om finansministerens fremfærd over for de offentligt ansatte i forbindelse med de såkaldte overenskomstforhandlinger.

Den 22. februar modtog universiteter og universitetscentre det endelige, reviderede udkast til bekendtgørelse for de humanistiske kandidatuddannelser, et udkast, der afveg meget væsentligt fra det seneste udkast af 3. september 1984. Som vicedirektør Berrit

Svar (17/4 85):

Socialministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

I begrundelsen for det stillede spørgsmål henvises der til min redegørelse af december 1984 om erfaringerne med den hidtidige administration af arbejdsskadeforsikringsloven. Det er endvidere anført i begrundelsen, at det – efter et meget positivt skøn – antages, at kun ca. 25 pct. af de faktiske eller formodede erhvervssygdomme anmeldes.

Jeg skal derfor gøre opmærksom på redegørelsens bemærkninger til den tidligere fremsatte påstand om, at der burde anmeldes ca. 20.000 erhvervssygdomme om året, og herunder også til, at direktoratet for arbejdstilsynet i forbindelse med drøftelser om et fælles anmeldesystem til arbejdstilsynet og sikringsstyrelsen (efter en stikprøve hos 50 læger) anslog, at der burde anmeldes ca. 10.000 tilfælde årligt. Det korrekte tal kendes ikke, men det må antages, at det fremtidige niveau vil og bør ligge på ca. 10.000 anmeldelser af eventuelt erstatningsudløsende erhvervssygdomme om året.